

**ODVJETNIK
IGOR ŠEPAROVIĆ**

Miramarska 13 D, 10000 ZAGREB, tel: 6152555, faks: 6152444, separovicigor@gmail.com
Zagreb, 22. ožujka 2024. godine

Na broj: St-1734/2023

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stečajni vjerovnik: RENETEH OGULIN d.o.o. u stečaju, Otok Oštarski 4E, Ogulin,
OIB: 31296566610, kojeg zastupa Davorka Huljev stečajna upraviteljica,
koju zastupa Igor Šeparović odvjetnik u Zagrebu, podnosi

Ž A L B U

Protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj: St-1734/2023-33 od 08. ožujka 2024. godine iz svih razloga predviđenih u članku 353. st. 1. ZPP-a, te predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem stečajni sud odbacio je kao prijevremenu prijavu tražbine žalitelja u iznosu od 1.504.994,70 Eura.

Pobijanu rješenje u cijelosti je nepravilno.

Nakon što je žalitelj pročitao obrazloženje pobijanog rješenja, žalitelju nije jasno na temelju kojih činjenica je prvostupanjski sud nedvojbeno utvrdio da je stečajni dužnik u vrijeme sklapanja ugovora o zajmu bio u krizi, u smislu odredbe članka 408. Zakona o trgovačkim društvima.

Naime, pojam kriza, kako ga pobliže definira pravno-ekonomski standard, je stanje kojeg karakterizira „dubok i sveobuhvatan poremećaj u poslovanju“.

Uvidom u izvještaj stečajne upraviteljice stečajnog dužnika od 21. veljače 2024. godine vidljivo je da stečajni dužnik, kao zajmoprimac, **u trenutku sklapanja ugovora o zajmu, dakle u vremenu od studenog 2019. godine do prosinca 2022. godine, nije bio u krizi**, jer u uvodnom dijelu izvještaja stečajne upraviteljice doslovno stoji kako „na dan 25. srpnja 2023. godine stečajni dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanja u neprekinutom razdoblju od 120 dana /.../“.

Prema tome, u stanje „krize“ stečajni dužnik došao je 25. ožujka 2023. godine, što znači da u vrijeme dobijanja zajma stečajni dužnik nije bio u krizi.

Prema tome, prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te je pogrešno primijenio i materijalno pravo sadržano u odredbi članka 408. Zakona o trgovačkim društvima.

Nadalje, žalitelj ukazuje i na slijedeće:

Nije svaki zajam kojeg daje osnivač/vlasnik trgovačkog društva zajam kojim se nadomješta kapital.

U vrijeme kad su ovi ugovori o zajmu sklapani stečajni dužnik uhodavao je svoje poslovanje, koje je, kako to i stečajni upravitelj stečajnog dužnika navodi, bilo vezano za poslovanje vlasnika /žalitelja/.

U točki 8. obrazloženja pobijanog rješenja prvostupanjski sud pravilno navodi za koju svrhu je stečajni dužnik osnovan – sjeckanje sirovina za proizvodni proces žalitelja.

Žalitelj je, naime, izgradio pogon za proizvodnju električne energije, sklopio ugovor s HROTE-om za isporuku električne energije na 14 godina, iz čega je vidljivo da je tehnološki životni vijek eksploatacije, koji je financiran, duži od zajma kojeg je stečajnom dužniku dao žalitelj.

Stečajni dužnik, kao društvo – kćer, koja je obavljala dio pripremnih radnji za proizvodnju, vezana je za tehnološki ciklus društva – majke /žalitelj/.

Da bi zajam mogao biti zajam kojim se nadomješta kapital, kapital mora imati obilježja kapitala, i to:

Kapital je imovina unijeta u društvo koja ne dospijeva, ona nema rok dospijeća.

U konkretnom slučaju svi zajmovi na temelju Ugovora sklopljeni su s rokom vraćanja zajma od 3 godine, dakle, dospijevaju i to u znatno kraćem roku nego što je tehnološki vijek proizvodnje.

Nije točno, kako to prvostupanjski sud navodi u točki 11. obrazloženja pobijanog rješenja, da nema Ugovora.

Svi Ugovori o zajmu nalazili su se u knjigovodstvu stečajnog dužnika i upravo je od stečajnog dužnika stečajni upravitelj žalitelja uspio pribaviti te Ugovore.

Dakle, stečajni upravitelj stečajnog dužnika **znao je za ove ugovore o zajmu**, iste je imao u svojoj knjigovodstvenoj dokumentaciji, i nije sporno da se sve uplate, za koje su dostavljeni dokazi uz prijavu tražbine, odnose upravo na te ugovore o zajmu, koji su na zahtjev naknadno dostavljeni žalitelju.

Iz Ugovora je jasno vidljivo da su predmetni zajmovi dati u svrhu financiranja poslovnih djelatnosti na rok od maksimumno 3 godine.

Stoga, nije točno da su zajmovi prijavljeni do 16. prosinca 2023. godine /kako to prvostupanjski sud navodi u točki 7. obrazloženja pobijanog rješenja/, jer je stečajni dužnik **upao u krizu u ožujku 2023. godine, a iz kartice koja je priložena uz prijavu proizlazi da su zajmovi davani u vremenu od 2019. godine do 16. prosinca 2022. godine, dakle u vremenu kada stečajni dužnik nije bio u krizi.**

Apsurdno je što se kao dokaz da je to zajam kojim se nadomješta kapital navodi da dužnik nije imao poslove od „samostalnog“ djelovanja već od pozajmica, a s druge strane sam prvostupanjski sud priznaje i utvrđuje da je proizvodnja žaliteljeva.

Dakle, ničim nije utvrđeno da je stečajni dužnik bio u krizi u vrijeme sklapanja ugovora o zajmu, pa se ne može primijeniti odredba članka 408. ZTD-a.

Ovakvo paušalno, neargumentirano i neodređeno definiranje zajma osnivača društva kao zajma kojim se nadomješta kapital može imati opasne posljedice za poduzetništvo i poduzetnike, koji bi mogli prestati koristiti izvore vlastitog financiranja, koji su u većini slučajeva i ključni za pokretanje poduzetničkog poduhvata.

Dakle, ako ugovor temeljem kojega je dat zajam ima ročnost, i ako je taj rok povrata kraći od tehnološkog vijeka proizvodnje, te je usporediv s drugim izvorima financiranja, i ako se društvo u tom trenutku nije nalazilo u krizi, onda to nikako ne može biti zajam kojim se nadomješta kapital, pa samim time niti tražbina nižeg isplatnog reda.

Zbog iznijetih razloga žalitelj ostaje kod prijedloga datog u uvodu ove žalbe.

Reneteh Ogulin d.o.o. u stečaju
Davorka Huljev stečajna upraviteljica